

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.347/2021/15. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2021. október 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben az ítéltábla a Miskolci Törvényszék 2021. május 11. napján kihirdetett 20.B.37/2020/60. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú határozat kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 12.000,- (tizenkettőezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

[1] Terhelt1 vádlott ellen a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség B.1382/2019/70. számú vádiratában – mint többszörös visszaesővel szemben – a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő és büntetendő különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette miatt, valamint a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontja szerinti rablás büntette miatt emelt vádat.

[2] A megyei főügyészség B.1382/2019/93. szám alatti indítványában a vádlott visszaesői minősége vonatkozásában a benyújtott vádhoz képest eltérő megállapítást tett. Azt indítványozta, hogy a vádlott bűnösségét, mint erőszakos többszörös visszaeső vádlott vonatkozásában állapítsa meg a bíróság.

Indítványához részletes indokolást fűzött, megállapítva azt, hogy az erőszakos többszörös visszaesői minőség miatt a vádlottal szemben életfogytig tartó szabadságvesztés büntetést

szabjon ki a bíróság, melynek végrehajtási fokozatát fegyházban állapítsa meg. Továbbá tiltsa el a közügyek gyakorlásától, illetőleg az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetésből a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét zárja ki.

[3] A Miskolci Törvényszék 20.B.37/2020/60. számú ítéletében a vádlottat bűnösnek mondta ki a vád szerinti emberölés büntetében a Btk. 160. § (1) és (2) bekezdés d) pontja szerint, továbbá rablás büntetében a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

Az említettekért az elsőfokú bíróság Terhelt1 vádlottat – mint erőszakos többszörös visszaesőt – halmazati büntetésül életfogytig tartó szabadságvesztés büntetésre, mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte akként, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani. Megállapította továbbá, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, beszámította a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a 2019. november 18. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt. A vádlottal szemben 41.000,- Ft erejéig vagyonekőbzást rendelt el, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során az elsőfokú eljárásig felmerült 5.233.480,- Ft bűnügyi költség állam javára történő megfizetésére.

[4] Az elsőfokú bíróság határozatával szemben a vádlott indokolás nélküli fellebbezéssel élt: „fellebbezni szeretnék”.

A védő eltérő minősítés, halált okozó testi sértés megállapítása iránt, továbbá a büntetés lényeges enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A megyei főügyész az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyész az átíratában a vádlott és védője által bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak. Utalt arra, hogy a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (4) bekezdése értelmében, ha az elsőfokú bíróság ítélete több bűncselekményről rendelkezett, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett bűncselekményre vonatkozó rendelkezését, illetőleg részét bírálja felül.

Megjegyezte, hogy a vádlott az anyagi halmazatban álló rablás büntette tekintetében a bűncselekmény előző napi elkövetését lényegét tekintve beismerte és ezen cselekmény tekintetében a bűnösség megállapítását sem sérelmezte. A terhére rótt rablás büntette vonatkozásában a felülbírálat korlátozott, egyebekben a felülbírálat terjedelmére a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

Utalt továbbá arra, hogy a vádlott előéleti adatainak pontosítására kell sort keríteni, ugyanis az előző elítélései, a bűncselekmények elkövetési időpontjai hiányosan kerültek feltüntetésre.

Az előbbieket kiegészítését indítványozta a Be. 601. § (3) bekezdés b) pontjára tekintettel.

[6] Átíratában utalt arra, hogy a határozat írásba foglalt rendelkező része szerint megfelelően minősítette az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét. Aggálytalanul került sor a vádlotti magatartást különös kegyetlenséggel elkövetett emberöléskénti minősítésére és helyes a rablás büntette bűncselekménnyel kapcsolatosan is a s cselekmény minősítése.

A fellebbviteli főügyészség átiratában osztotta ezen elsőfokú álláspontot, miszerint a büntetőtörvény kötelező rendelkezései alapján a vádlott erőszakos többszörös visszaesői mivoltára tekintettel kizárólag életfogytig tartó szabadságvesztés volt kiszabható, figyelemmel a Btk. 90. § (2) bekezdésének 2. mondatára. Az előbbiekre figyelemmel szintén a Btk. kötelező rendelkezése alapozza meg az erőszakos többszörös visszaesői vádlott feltételes szabadságra bocsátása lehetőségének kizárását, figyelemmel a Btk. 44. § (2) bekezdés a) pontjára.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint helyesen került sor a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapítására és helyes a közügyektől eltiltás mellékbüntetés nemének és mértékének alkalmazása is.

A fellebbviteli főügyészség összességében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a másodfokú bíróság számítsa be a szabadságvesztés büntetésbe az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a vádlott által letartóztatásban töltött időt és kötelezze a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú eljárással összefüggésben az ügy elbírálására nyilvános ülésen tett indítványt, figyelemmel a Be. 598. § (3) bekezdésére, illetőleg az 599. § (1) bekezdésében foglaltakra azzal, hogy jelezte a nyilvános ülésen részt kíván venni.

[7] A vádlott védője a fellebbezését indokoló beadványában a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának legalább huszonöt, legfeljebb negyven évbe történő megállapítását indítványozta.

[8] A másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla a vádlott és védője által előterjesztett fellebbezésre tekintettel - figyelemmel a fellebbviteli főügyészség átiratában szereplő indítványra is – nyilvános ülésen bírálta felül az elsőfokú bíróság határozatát az azt megelőző eljárással együtt teljeskörűen.

[9] A másodfokú bíróság figyelemmel a vádlott nyilatkozatára: „fellebbezni szeretnék”, valamint a védői fellebbezésben foglaltakra, miszerint a védő az emberölés vonatkozásában eltérő minősítésre irányulóan, illetőleg a büntetés lényeges enyhítését kérelmező fellebbezést terjesztett elő, teljeskörűen felülbírálta az elsőfokú bíróság határozatát, az azt megelőző eljárással együtt.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az első fokon eljáró Miskolci Törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta. Helyes álláspontot foglalt el, amikor a megyei főügyészség indítványára csupán szakértő², szakértő³, szakértő⁴, valamint szakértő⁵ szakértők meghallgatására kerített sort, míg a nyomozás során kihallgatott tanúk vallomását tanú⁷ tanú kivételével felolvasással tette bizonyítás anyagává. Az említett ügyészi indítványhoz a vádlott védője is csatlakozott (Miskolci Törvényszék 20.B.37/2020/28. számú jegyzőkönyv).

[10] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás csupán a vádlott előéleti adatai vonatkozásában szorul kiegészítésre az alábbiak szerint:

A vádlottat az Ózdi Városi Bíróság 10.B.277/2011/7. számú, 2011. október 18. napján jogerőre emelkedett ítéletével kábítószerrel visszaélés vétsége és lopás büntette miatt halmazati büntetésül – mint többszörös visszaesőt – 11 hónapi börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A cselekmények elkövetési ideje: 2010. május 21. és 2011. január 18. Továbbá az Ózdi Városi Bíróság 3.B.58/2011/12. számú ítéletével rablás büntette, magánlaksértés büntette, továbbá lopás büntette kísérlete miatt – mint különös visszaesőt ítélte 6 év fegyházbüntetésre, illetve 6 év közügyektől eltiltásra, mely határozat a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 4.Bf.1355/2011/4. számú, 2011. november 23. napján kelt határozatával emelkedett jogerőre.

E cselekmény elkövetési ideje: 2011. január 18-19.

[11] Az előbbiekre tekintettel tehát a tényállás megalapozott mind a rablási cselekmény vonatkozásában, mind pedig az emberölés büntette kapcsán.

[12] A cselekmények minősítése körében megjegyzendő, hogy a vádlott sértettl sértett sérelmére a rablást 2019. november 13. napján, míg az élet kioltásával járó cselekményt ugyanezen sértett sérelmére 2019. november 14. napján valósította meg.

Az elszenvedett sérülésekre is figyelemmel tehát helyesen minősítette az első fokon eljáró törvényszék a sértett sérelmére elkövetett bűncselekményt különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetéként a Btk. 160. § (1) és (2) bekezdés d) pontja szerint. Az ölési cselekménnyel összefüggésben helyesen értékelte a vádlotti magatartást a vádlott szándékát illetően is. Nem kétséges az, hogy a vádlott a cselekményével okozott eredmény iránt a sértett halálát illetően teljes közömbösséget tanúsított. A halálos eredmény bekövetkezésébe belenyugodott, így az emberölést eshetőlegesen szándékkal követte el.

Az ügyben első fokon eljáró ügyészség a vádlott visszaesői minősége kapcsán a benyújtott vádiratban többszörös visszaesőkénti felelősségre vonását kérte a bíróságtól. Ezt követően módosított álláspontján és álláspontja szerint a többszörös visszaesői minőség helyett a vádlott a vád tárgyává tett cselekményt erőszakos többszörös visszaesőként valósította meg.

[13] Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei főügyészség ez irányú indítványa alapos. Az ügyészi álláspont helyesen tartalmazza azt, hogy a vádlottat az Ózdi Városi Bíróság 2006. június 1. napján jogerőre emelkedett 6.B.288/2005/10. számú ítéletével a 2005. augusztus 5. napján elkövetett rablás büntette miatt 2 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. E büntetését 2009. május hó 25. napján töltötte ki. Az előbbieket követően az Ózdi Városi Bíróság 3.B.58/2011/12. számú 2011. június 9. napján jogerőre emelkedett ítéletével a 2011. január 18. napján megvalósított fegyveresen elkövetett rablás büntette és más bűncselekmények miatt – mint különös visszaesőt – 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Büntetését 2017. április 18. napján töltötte ki.

Az előbbiekre tekintettel a jelen eljárásban elbírált cselekményét az emberölés és a rablás büntette vonatkozásában – melyek megvalósulásának időpontjai 2019. november 13., illetőleg 14. napja volt – már erőszakos többszörös visszaesőkénti terheltnek tekintendő figyelemmel arra is, hogy e három egymást követő alkalommal személy elleni erőszakos bűncselekményt követett el. A személy elleni erőszakos bűncselekmény fogalmát a Btk. 459. § (1) bekezdés

26. pontjának c) és k) pontjai szerintiek határozzák meg. E szerint az emberölés és a rablás bűncselekményei személy elleni erőszakos bűncselekménynek tekintendők.

[14] A másodfokú bíróság részletesen vizsgálta az előbbiekre tekintettel azt, hogy a vádlott erőszakos többszörös visszaesői minősége megállapítható-e. Az említettekre tekintettel kétséget kizáróan eldönthető Terhelt1 vádlott vonatkozásában, hogy az erőszakos többszörös visszaeséssel kapcsolatos általános részi rendelkezéseket kell e vádlott vonatkozásában alkalmazni.

[15] A Debreceni Ítéltábla osztotta az első fokon eljáró Miskolci Törvényszék jogi álláspontját is a szankció alkalmazását illetően. A vádlott mindhárom alkalommal a Btk. 459. § (1) bekezdés 26. pontja szerinti személy elleni erőszakos bűncselekményt követett el. Az említettekre tekintettel a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontjának c) alpontja alapján erőszakos többszörös visszaesőnek tekintendő. A Btk. 90. § (2) bekezdése szerint – tekintettel arra, hogy az emberölés minősített esetei életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethetők – a Btk. 160. § (2) bekezdésére tekintettel életfogytig tartó szabadságvesztést kell kiszabni. A Btk. 44. § (2) bekezdés a) pontja alapján az erőszakos többszörös visszaeső vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az ítéltábla utal a 83/2015. Bk. véleményben foglaltakra.

[16] A büntetékiszabási körülmények a törvény kötelező rendelkezése miatt csak felsorolandóak, de értékelésükre ténylegesen nincs lehetőség.

[17] Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék helyes álláspontot foglalt el Terhelt1 vádlott vonatkozásában a rablási cselekménnyel összefüggésben elért anyagi haszonszerzés vonatkozásában is. Helyes döntést hozott akkor, amikor megállapította, hogy a vagyoneklkobzás alapja az elkövetési érték és nem az az összeg, amivel a vádlott az értékesítés során gazdagodott.

Az előbbiekből következően a vádlottal szemben az eltulajdonított mobiltelefon értékéig elrendelt vagyoneklkobzás törvényes.

[18] A Miskolci Törvényszék helyesen rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről.

[19] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is helyesek, ezért a Debreceni Ítéltábla a Miskolci Törvényszék ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a Be. 605. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

[20] A Btk. 92. § (1) bekezdése alapján a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetését követően letartóztatásban töltött időt beszámította a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe, illetőleg a

vádlottat a Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Debrecen, 2021. október 4.

Dr. Balla Lajos s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Bakó József s.k. bíró, Dr. Diószegi Attila s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 20.B.37/2020/60. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. október 4.

Dr. Balla Lajos s.k.
a tanács elnöke